



RĪGAS PAŠVALDĪBAS AĢENTŪRA
„RĪGAS ENERĢĒTIKAS AĢENTŪRA”
RĪGAS PILSĒTAS ENERGOAPGĀDES
EKSPERTU

KONSULTATĪVĀ PADOME

Reģistrācijas Nr.LV90002316775, Brīvības iela 49/53, Rīga, LV1010,
tālrunis 67012350, fakss 67181171, e-pasts rea@riga.lv

**Rīgas pilsētas energoapgādes ekspertu konsultatīvās padomes (REEKP) sēde
Nr.8/32**

30.01.2015.

Rīgā

Rīgas domes 511.telpa
Rātslaukums 1

PROTOKOLS

Sēde tiek atklāta plkst. 12.00

Sēdi vada REEKP priekšsēdētājs, akadēmiķis, Dr.habil.sc.ing. P.Šipkovs
Sēdi protokolē I.Nokalna

Sēdē piedalās padomes locekļi:

akadēmiķis, Dr.habil.sc.ing. P.Šipkovs, Dr.chem. A.Akermanis, akadēmiķis, prof.
D.Turlajs, Dr.sc.ing. P.Popovs, R.Leveika, I.Stuklis, Dr.sc.ing. U.Osis, Dr.sc.ing.
I.Laube, Dr.sc.ing. G.Klāvs, Dr.sc.ing. A.Cers, J.Lukss.

Sēdē nepiedalās padomes locekļi:

I.Ielīte, I.Ivanova, akadēmiķis, prof. A.Krēsliņš, Dr.sc.ing. E.Dzelzītis, Dr.sc.ing.
I.Bekmanis

Sēdē piedalās uzaicinātie:

Maija Rubīna – Dr.sc.ing., Rīgas pašvaldības aģentūras „Rīgas enerģētikas aģentūra”
(REA) direktore

Juris Golunovs – REA Energoefektivitātes informācijas centra vadītājs

Timurs Safiulins – REA starptautisko projektu vadītājs-koordinators

Rihards Baufals – REA galvenais speciālists

Aino Salmiņš – Latvijas Pašvaldību savienības (LPS) padomnieks

Ilmārs Grīntāls – Rīgas domes (RD) Pilsētas attīstības departamenta Stratēģiskās
vadības pārvaldes Stratēģiskās uzraudzības nodaļas galvenais monitoringa speciālists

Ilmārs Rūsis – Bierības „Latvijas siltumuzņēmumu asociācija” prezidents

Jānis Bērziņš – Biedrības „Latvijas siltumuzņēmumu asociācija” izpilddirektors

Jānis Kleperis – Dr.phvs., RD Mājokļu un vides departaments Vides pārvalde, Gaisa un
ūdens aizsardzības pārvaldes galvenais speciālists

Ingrīda Brēmere – Baltijas vides foruma Valdes priekšsēdētājas vietniece

Vides eksperte, projektu vadītāja

Iluta Bērziņa – SIA „Rīgas BioEnerģija”

Ēriks Timpars – SIA „Rīgas BioEnerģija”

Guntis Skrodelis – SIA „Rīgas BioEnergija”

Aija Timofejeva – EM Atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes departamenta direktore

Sēdes dalībnieku sarakstu skatīt 1.pielikumā.

DARBA KĀRTĪBA

Nr.	Darba kārtības jautājumi	Ziņotājs	Uzaicinātie
1.	Par pamatojumu jaudīgas biomasas kurināmā katlu mājas būvniecības iecerei Daugavas labajā krastā augsta pilsētas piesārņojuma līmeņa apstākļos	SIA „Rīgas BioEnergija” pārstāvis	Uzaicinātie
2.	Debates par 1.punktu un REEKP viedokļa pieņemšana	M.Rubīna	Uzaicinātie
3.	Aktuālie jautājumi	REEKP locekļi	Uzaicinātie
4.	Par nākošo REEKP sēdi	P.Šipkovs	

1.§

Par pamatojumu jaudīgas biomasas kurināmā katlu mājas būvniecības iecerei Daugavas labajā krastā augsta pilsētas piesārņojuma līmeņa apstākļos

P.Šipkovs (Ē.Timpars, I.Brēmere, R.Leveika, P.Popovs, I.Laube, U.Osis, M.Rubīna, I.Stuklis)

Ē.Timpars ziņo par SIA „Rīgas BioEnergija” ieceri – jaunas, jaudīgas biomasas kurināmā katlu mājas būvniecību Daugavas labajā krastā. Viņš informē, ka vēl turpinās projekta skicē, tehnisko noteikumu, kā arī ekonomiskā pamatojuma izstrādi. Ē.Timpars uzsver, ka šīs katlu mājas celtniecība Rīgai būtu izdevīga, jo tās darbības rezultātā iegūtu lētāku cenu siltumenerģijas ražošanai, līdz ar to arī lētāka siltumenerģijas cena galapatērētājiem - iedzīvotājiem, kā arī tiktu sekots līdz vides kvalitātei. Ē.Timpars norāda, ka minētā projekta viens no iemesliem ir panākt siltumapgādes objektu centralizāciju, lai samazinātu Rīgā kopējo kaitīgo izmešu līmeni, pārņemot nelielos objektus, kas darbojas ārpus normatīviem, neievērojot vides kritērijus, līdz ar to uzlabotos vides kvalitāte pilsētā. Viņš norāda, ka projekta realizācijas procesā tiks ņemts vērā arī Rīgas pilsētas ilgtspējīgas enerģētikas rīcības plāns viedai pilsētai 2014.-2020.gadam (turpmāk Rīcības plāns), kurā paredzēta atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumenerģijas ieguvē, jo līdz šim biomasas izmantošana enerģijas ražošanā Rīgā vēl tiek izmantota tikai 10% apmērā. Ē.Timpars atzīmē, ka šis nav vienīgais biomasas kurināmās katlumājas būvniecības projekts Rīgā, Daugavas labajā krastā.

I.Brēmere atzīmē, ka pašreizējās modernās katlumājas Vecmīlgrāvī, Ziepniekkalnā un Zaslaukā, kurās tiek izmantotas modernās tehnoloģijas, gaisa piesārņojuma ziņā vēl iekļaujas noteikto normu robežās, bet pašlaik sagatavošanā ir jauna Eiropas Savienības Direktīva, kurā plānots vides piesārņojuma normas samazināt un šīm prasībām būs jāpielāgojas.

R.Leveika jautā, kādā veidā ir paredzēts piesaistīt mazos siltumapgādātājus un kontrolēt to darbības rezultātā radušos vides piesārņojumu. Viņš vēlas noskaidrot, vai ir veikti aprēķini par piesārņojumu, kas radīsies no transporta, kurš piegādās pilsētā esošajai katlumājai biokurināmo un kā uz transporta kustības noslogotību atsauksies pilsētas ielu tā jau slikto brauktuviņu kvalitāte.

P.Popovs norāda, ka tik labi iecerētā lētā siltumenerģija iedzīvotājiem var izvērsties par samērā lielu vides piesārņojuma un izmešu daudzuma palielināšanos. Viņš atzīmē, ka liela vērība jāpievērš arī biokurināmā glabāšanas vietu Ugunsdrošības noteikumiem.

M.Rubīna jautā, kādas atļaujas minētās katlumājas būvniecības projekta sakarā ir saņemtas un, kādas varētu būt finanšu izmaksas šī projekta realizēšanai.

Ē.Timpars atbild, ka projekta ieceres izstrādei nekādas speciālās atļaujas nav nepieciešamas un nekādas papildu saistības nav radušās. Tādas varētu būt tikai noslēdzot līgumu par projekta realizāciju. Viņš skaidro, ka projekta izmaksas tiek vērtētas ap 45 miljoniem EUR un vides piesārņojuma ierobežojumi tiks ievērtēti, izstrādājot skiciu projektu, tostarp arī par transportu.

Atklāj debates par ieceri būvēt jaudīgu katlumāju Daugavas labajā krastā.

2.§

Debates par 1.punktu un REEKP viedokļa pieņemšana

P.Šipkovs (M.Rubīna, I.Stuklis, I.Laube, I.Brēmere, Ē.Timpars, U.Osis, D.Turlais, A.Cers, R.Leveika, G.Klāvs, u.c.)

M.Rubīna, atklājot diskusiju par 1.jautājumā dzirdēto SIA „Rīgas BioEnerģija” pārstāvja prezentāciju, informē, ka pirms gadumijas ziņu portāli izplatīja informāciju, ka AS „Rīgas siltums” kopā ar savu mazākuma akcionāru (2%) SIA „Enerģijas risinājumi” ir pierēģistrējis Rīgā jaunu uzņēmumu SIA „Rīgas BioEnerģija” ar mērķi būvēt Rīgā Daugavas labajā krastā jaunu lielas jaudas (100 MW) biokurināmā – koksnes šķeldas katlu māju. Paziņojums izraisīja neizpratni Rīgas enerģētikas aģentūrai (REA), kas, atbilstoši Rīgas domes apstiprinātajam nolikumam, vada un koordinē siltumapgādes, energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu izmantošanas jautājumus Rīgas administratīvajā teritorijā. Tikko 2014.gadā Rīgas dome (RD) tika apstiprinājusi četrus pilsētai nozīmīgus stratēģiskus pilsētas attīstības politikas dokumentus, ko izstrādājušas trīs dažādas RD institūcijas: Pilsētas attīstības departaments – „Rīgas pilsētas attīstības stratēģiju līdz 2030.gadam” un „Rīgas attīstības programmu 2014.-2020.gadam”, REA – „Rīgas pilsētas ilgtspējīgas enerģētikas rīcības plānu viedai pilsētai 2014.-2020.gadam”, Mājokļu un vides departaments – 2014.gadā „Aktualizēto Rīgas gaisa kvalitātes uzlabošanas rīcības programmu 2011.-2015.gadam”. Šie dokumenti visi norāda uz sarežģīto situāciju pilsētā ar gaisa piesārņojumu un neparedz nekādu jaunu lielu piesārņojuma avotu būvniecību, kas nav pieļaujams. Tieši otrādi, ņemot vērā, ka Latvija ir brīdināta vairākkārt par gaisa piesārņojuma normatīvu pastāvīgu pārsniegšanu Rīgā (slāpekļa dioksīds un mikroputekļi PM10), ES pret Latviju ir ierosinājusi pārkāpumu procedūru un Latvijai draud tiesvedība ar lielām soda sankcijām un prasību par stāvokļa normalizēšanu. Biomasas sadedzināšana ir saistīta gan ar slāpekļa dioksīda, gan mikroputekļu PM10 emisijām. REA neizpratni rada ne tikai sākumā minētā informācija un tas, ka AS „Rīgas siltums” galvenie akcionāri ir valsts un pašvaldība, bet arī papildus

uzzinātais, ka bez jau minētās iecerētās katlu mājas Daugavas labajā krastā piesārņotajās teritorijās jau rosās arī citas privātstruktūras, kas būs EM reģistrētas koģenerācijas stacijas uz biomasu.

M.Rubīna skaidro, par ko ir satraukums. Viņa norāda uz nepieciešamību vērst uzmanību uz to, kā iedarbojas uz iedzīvotājiem minētā gaisa piesārņojuma pieļaujamo normatīvu pārsniegšana. Slāpekļa dioksīds maina cilvēkiem asins sastāvu un mazina imunitāti, veicinot dažāda rakstura, galvenokārt elpceļu un plaušu, saslimšanas, arī vēzi. Mikroputekļi PM10 izraisa sirds un plaušu slimības, arī vēzi. Piesārņojums samazina cilvēku dzīves ilgumu un palielina mirstību. Gan valsts, gan pašvaldības tiešs pienākums iedzīvotāju veselības interesēs ir viņu aizsardzība pret pieļaujamo piesārņojuma normatīvu pārsniegšanu.

M.Rubīna atzīmē, ka ziemā, sēdē nepiedalās uzaicinātie pārstāvji no VARAM un Regulatora institūcijas. Viņa norāda, ka saruna ir principiāla, pie tam bez vides problēmām izgaismojas arī citi nopietni tehniski un ekonomiski jautājumi, kā eksistējošo siltumenerģijas jaudu liels pārpalikums jau šobrīd Daugavas labajā krastā; lielas investīcijas projekta realizācijai (45 milj. EUR), kuru atmaksā vismaz 50% apmērā kā valsts un pašvaldības daļa gulsies uz Rīgas iedzīvotājiem; lielāks kurināmā patēriņš jaunās katlu mājas darbības laikā par 30-40% katlu mājas saražotajam siltumam, salīdzinot ar kurināmā patēriņu šī paša siltuma daudzuma izstrādei šobrīd; nenovēršams elektrības cenu kāpums, ražojot atsevišķi elektroenerģiju Rīgas TEC kondensācijas režīmā un siltumu no TEC šai laikā izsviežot apkārtējā vidē utt. M.Rubīna norāda, ka diskusijas vērts ir arī fakts, ka pie katlu mājas idejas rašanās lielā mērā vainojama ir ilgstoši Regulatora institūcijas Rīgai pielietotā nekorektā tarifu aprēķināšanas metodika, kas neņem vērā, ka pilsētā ievērojamo daļu siltumenerģijas saražo koģenerācijas režīmā. Tas kropļo tirgu un rada ilūziju, ka paveras plašs lauks biznesam.

M.Rubīna vērtē, ka minētā katlu māja neatmaksāsies, jo tās saražotajai siltumenerģijai nebūs noiets un tas būs zaudējums tautsaimniecībai, sekojoši – ja nebūs slodzes, nebūs noiets un nebūs ienākumi. M.Rubīna norāda, ka šis process veicinās iesaistītos darboties pretī ēku renovācijai un energoefektivitātei. Viņa izsaka neizpratni, kā valsts un pašvaldība varēja akceptēt projektu, kas bloķē energoefektivitātes pasākumus. M.Rubīna norāda, ka no investīcijām projekta realizācijai valsts un pašvaldības daļas segšana atkal gulsies uz iedzīvotāju pleciem, savukārt vides piesārņojums negatīvi ietekmēs Rīgas iedzīvotāju veselību un kā pamatojumu tam viņa skaidro Rīgas centra karti ar cieto daļiņu PM₁₀ koncentrāciju pilsētā (2.pielikums) un karti ar NO₂ koncentrāciju Rīgā (3.pielikums).

Tālāk M.Rubīna aicina diskusijai pievienoties AS „Latvenergo” pārstāvi, lai izklāstītu AS „Latvenergo” viedokli minētajā jautājumā,

I.Stuklis, iztīrā mērķus, ko sev izvirzījušas AS „Rīgas siltums” un SIA „Enerģijas risinājumi”, dibinot kopuzņēmumu SIA „Rīgas BioEnerģija”, kas plāno siltumenerģijas cenas samazinājumu attīstot biokurināmas katlumājas celtniecības projektu. Viņš norāda uz šīs sabiedrības mērķiem: vietējā kurināmā izmantošanu – atkarības no importētā kurināmā samazināšanu, atjaunojamo resursu izmantošanu, CO₂ izmešu samazināšanu, kā arī siltumenerģijas tarifu samazināšanu Rīgā. Viņš norāda uz secinājumu, ka biomasas katla mājas iespējamā būvniecība, kas paredzēta augsti efektīvas koģenerācijas siltumapgādes zonā, radīs: 1) energoefektivitātes samazinājumu un būtiski palielinās primāro resursu patēriņu valstī, kas ir pretrunā ar ES Direktīvā noteikto; 2) samazinās iespēju ģenerēt elektroenerģiju augsti efektīvā koģenerācijas

režīmā un būtiski palielinās elektroenerģijas cenas pieauguma iespējas NPS (Eiropas vadošais elektroenerģijas tirgus – Nord Pool Spot) Latvijas cenu apgabalā, īpaši vasaras mēnešos; 3) praktiski nerisinās siltumapgādes problēmas Rīgas pilsētas siltuma apgādē (prezentācija 4.pielikumā).

M.Rubīna, runājot par siltumenerģijas tarifa metodiku, kas pieņemta Regulatorā, norāda, ka tā ir nekorekta, jo siltumtarifs Rīgai tiek aprēķināts tā, it kā Rīgā koģenerācijas nebūtu, lai gan liela daļa no pilsētā saražotās siltumenerģijas ir koģenerācijas procesa rezultāts. Viņa norāda, ka Rīgā katlumājas aprīkotas arī ar kondensācijas ekonomizeriem, līdz ar to tām ir ļoti augsts lietderības koeficients, kas sasniedz un pat pārsniedz 100%, kur pretī metodikā lietderības koeficients ir piemērots 93%. M.Rubīna norāda, ka šī metodika nopietni kropļo siltumenerģijas tirgu un tā noteikti ir jāmaina.

U.Osis informē, ka Rīgā patērē 3 miljonus MWh siltuma dienā, no kā 1 miljonu MWh saražo pats AS „Rīgas siltums”, bet pārējos 2 miljonus MWh iepērk no citiem siltumražotājiem, tai skaitā no AS „Latvenergo”.

I.Brēmere atzīst, ka biomasas ir ļoti svarīgs kurināmais, kā arī Latvijā, lielajās pilsētās, tiek celtas lielas jaudas biomasas kurināmā katlumājas, kurās jāizmanto augstas kvalitātes kurināmais, lai samazinātu izmešu koncentrāciju. Viņa norāda, ka bažas rada šādi megaprojekti, kam var sekot koksnes resursu deficīts jau esošo katlumāju darbībai Rīgā un Latvijā. I.Brēmere izsaka bažas, ka var samazināties ne tikai kurināmā apjoms, bet arī tā kvalitāte un līdz ar to palielināties kaitīgo izmešu daudzums. Viņa norāda, ka nekvalitatīva kurināmā sadedzināšanai nepieciešamas jaunas tehnoloģijas daļiņu attīrīšanai, kas savukārt sadārdzina siltuma enerģijas ražošanas izmaksas un noved pie tarifa paaugstināšanas. I.Brēmere skaidro, ka veiktie aprēķini un dati rāda, ka Rīgā kopējās daļiņu emisijas palielinās un tuvojas kritiskajai robežai, līdz ar to tiek apdraudēta Rīgas iedzīvotāju veselība. Viņa norāda, ka šo kaitīgo izmešu daudzums var palielināties paaugstinātas transporta, kas pilsētā piegādās koksnes kurināmo, kustības rezultātā, kā arī koksnes resursi ar laiku var pietrūkt, radot bažas par risinājuma ilgtspējību.

Ē.Timpars informē, ka Latvija eksportē divas reizes vairāk koksnes, nekā patērē uz vietas.

M.Rubīna informē, ka gaisa kvalitātes uzlabošanai Rīgā ir izvirzīti nosacījumi, ka drīkst izmantot tikai kvalitatīvu šķeldu, jo Rīgai jau trīs reizes ES ir izteikusi brīdinājumu par sliktu gaisa kvalitāti un pārkāpuma procedūras uzsākšanu. Viņa uzsver, ka ir ļoti svarīgi, lai valsts un Rīga ievērotu gaisa piesārņojuma līmeņa normatīvus.

U.Osis informē, ka AS „Rīgas siltums” sākot no 2010.gada realizējis vairākus projektus, uzbūvētas šķeldas katlumājas Vecmīlgrāvī, Zaslaukā un arī Ziepniekkalnā, un tajās darbojas tehnoloģijas zemas kvalitātes šķeldas sadedzināšanai, taču tiek ievērotas prasības kvalitatīva kurināmā izmantošanai.

D.Turlais norāda, ka „lai šādas jaudas katlumājas darbība būtu ekonomiski izdevīga, nepieciešams, lai tā darbotos vismaz 20 gadus, bet tad rodas jautājums – vai tik ilgam laikam tuvākajā apkaimē pietiks nepieciešamais kurināmais.

I.Stuklis piebilst, ka transporta risinājums atbilstoša daudzuma kurināmā piegādei, lai saražotā siltumenerģija būtu pieņemamā cenā, jāņem vērā gaisa piesārņojums, ceļa seguma izmantošana un attālums ne lielāks par 100 kilometriem.

A.Cers informē par 2014.gada rudenī RTU konferencē prezentēto AS „Latvenergo” pētījumu, kurš radies laikā, kad nekritās naftas un gāzes cenas, un tajā tika atspoguļots salīdzinājums koģenerācijai un katlu mājai, ņemot par pamatu 100 MW

siltumģenerējošu iekārtu. Viņš norāda, ka siltums koģenerācijai no termodinamikas viedokļa ir atkritumi, salīdzinot ar elektroenerģiju vai ķīmisko enerģiju, vai mehānisko enerģiju, ko var pārvērst citā enerģijas veidā. A.Cers uzsver, ka primārais valstī ir saražot elektroenerģiju un Rīgā saražot siltumu nav nekāda problēma.

Pēc ziņojumiem un aktīvām debatēm REEKP locekļi, pēc M.Rubīnas sagatavotā un iesniegtā lēmuma projekta priekšlikumu apspriešanas, ņemot vērā apspriešanas laikā ieteiktos labojumus, balsojot: „par” - 9 (P.Šipkovs, D.Turlajs, P.Popovs, R.Leveika, I.Stuklis, I.Laube, G.Klāvs A.Cers, J.Lukss), „pret”- 0 un „atturas” - 2 (U.Osis, A.Akermanis) **nolemj:**

1) Atzīmēt, ka Rīgas pašvaldībā trūkst pieejamas informācijas par gaisa piesārņojuma patieso stāvokli, t.sk. gaisa piesārņojuma zonējumu kartēm tām struktūrām, kas ierosina vai lemj par siltumapgādes attīstību un jaunu piesārņojuma avotu izvietošānu pilsētā

2) Nav izstrādāti pašvaldības saistošie noteikumi par siltumapgādes attīstību, kā to paredz Enerģētikas likuma 51.pants. Lūgt REA informēt Rīgas domes vadību par nepieciešamību izstrādāt šādus saistošos noteikumus, veidojot starpinstitutionālu darba grupu, kur būtu iekļauti pārstāvji no REA, Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta, Mājokļu un vides departamenta un Būvvaldes. Saistošos noteikumus apvienojami visi pašvaldības tiesību akti, kas saistīti ar siltumapgādi. Līdz saistošo noteikumu pieņemšanai ieteikt atturēties no lemšanas par jaunu jaudīgu siltumapgādes objektu ar kurināmā sadedzināšanu būvēšanu un pieslēgumiem Rīgā.

3) Nav atbalstāma jaudīgas katlu mājas būvniecība Daugavas labajā krastā jau esošā jaudu pārpalikuma un augstā gaisa piesārņojuma līmeņa dēļ, kā arī tādēļ, ka tas, pēc ekspertvērtējuma, radīs tautsaimnieciskus un iedzīvotāju zaudējumus un kurināmā patēriņa palielinājumu par 30-40% šīs katlu mājas darbības laikā.

4) Uzdot REEKP priekšsēdētājam kopā ar REA sagatavot un parakstīt vēstuli visām ieinteresētajām institūcijām ar informāciju par REEKP paplašinātajā sēdē izskatīto tehniski ekonomisko jautājumu.

5) Lūgt REA informēt Regulatora institūciju par to, ka pašlaik pielietotā siltumenerģijas tarifa noteikšanas metodika Rīgā neatspoguļo lietu patieso stāvokli un mākslīgi paaugstina siltumenerģijas ražošanas izmaksas, jo neņem vērā to, ka ievērojama daļa siltumenerģijas tiek ražota koģenerācijas procesā. Tas kropļo siltumenerģijas tirgu Rīgas pilsētas teritorijā un dod nepareizu impulsu biznesam par tā darbības iespējām šajā jomā.

3.§

Aktuālie jautājumi, jaunumi

P.Šipkovs (M.Rubīna, Ē.Timpars)

M.Rubīna informē par REA aktīvu līdzdalību kopā ar Latvijas siltumapgādes uzņēmumu asociāciju (LSUA) un Latvijas Pašvaldību savienību (LPS) enerģētikas likumdošanas jautājumu sakārtošanā. Viņa norāda, ka trīs no tiem „Energoefektivitātes likums”, „Enerģētikas likums” un „Ēku energoefektivitātes likums” jau nodoti izskatīšanai un saskaņošanai Ministru kabinetā un tiks virzīti uz Saeimu. Viņa informē ka norma par ventilācijas iekļaušanu ēku renovācijas attiecināmajās izmaksās iekļauta likumā. M.Rubīna norāda, ka Enerģētikas likuma labojumu apspriešanas gaitā Saeimā,

esot kopā ar Ekonomikas ministrijas (EM) un LPS pārstāvjiem, viens no Tautsaimniecības komisijas vadītājiem I.Līdaka apsolījis, ka savā vārdā iesniegs priekšlikumu par 50.panta svītrosānu Enerģētikas likumā.

M.Rubīna informē, ka EM vakar notika paplašināta apspriede, kurā piedalījās LPS, LSUA, Latvijas lielo pilsētu asociācija un komercbankas par dzīvojamo māju renovācijas finansēšanu un, runājot par renovācijas finansēšanas iespējamajiem avotiem, tika lemts, ka tie varētu būt ne tikai komercbankas, bet arī jebkurš cits finansēšanas avots. Viņa norāda, ka tika pieminēts gan JUNKERA plāns, gan ALTUM fonds, kā arī pašvaldību Rotācijas fonds.

M.Rubīna aicina interesentus piedalīties likumdošanas jautājumu apspriešanā, informējot REA par savu vēlmi un iesniedzot labojumus un priekšlikumus, kurus tālāk REA apkopotu un sniegtu ministrijām un Saeimai.

M.Rubīna informē, ka nu jau divas reizes REA ir notikušas tehniskas sēdes uzņēmumu vai organizāciju pārstāvjiem, kuri aktīvi nodarbojas ar dzīvojamo māju renovācijas jautājumiem, kopīga viedokļa precizēšanai saistībā ar jaunajiem tiesību dokumentiem par daudzdzīvokļu māju renovāciju un REA šo praksi ir nolēmusi turpināt.

REEKP locekļi vienbalsīgi nolemj:

Informāciju pieņemt zināšanai.

4.§

Par nākamo sēdi

P.Šipkovs

REEKP locekļi nolemj:

Nākamo REEKP sēdi sasaukt pēc nepieciešamības, laiku un darba kārtību izziņojot nedēļu iepriekš.

Pielikumā:

- 1) Sēdes dalībnieku saraksts uz 3 lpp.;
- 2) Karte par cieto daļiņu PM₁₀ koncentrāciju pilsētā uz 1 lpp.;
- 3) Karte par NO₂ koncentrāciju Rīgā uz 1 lpp.;
- 4) AS „Latvenergo” prezentācija uz 22 lpp.

Sēde tiek slēgta plkst.14.50

Sēdi vada

P.Šipkovs

Sēdi protokolē

I.Nokalna

Tālrunis 67012444